

Warszawa, dn. 06.04.2022 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 5/22

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Włodzimierz Kowalczyk**

Członkowie: **SGSŁ Włodzimierz Maśliński**

SGSŁ Jakub Zieliński /ref./

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Janusza Trzësimiecha

rozpoznał sprawę **obwinionego Kol. Z[...] S[...] zam. O[...], syna B[...]**, na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w C[...] z dnia 14.10.2021 r., sygn. akt OSŁ [...] /2020, mocą którego **uznano obwinionego winnym, tego że:** w dniu 11 sierpnia 2019 r. w godzinach od 18.00 do 22.00 będąc uprawnionym do wykonywania polowania indywidualnego w obwodzie łowieckim nr [...] zmieniając miejsce wykonywania polowania nie dokonał wymaganego przepisami wpisu w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, ponadto zmienił miejsce wykonywania polowania bez uzyskania wymaganej przepisami zgody myśliwego, który już wcześniej rozpoczął w tym miejscu polowanie,

tj. o popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 42b ust. 1, 1 c i 3 ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie § 23 ust. 3 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 roku w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz.U. nr 61, poz. 548, zm.: Dz.U. z 2017 r. poz. 1485, Dz.U. z 2013 poz. 889, Dz.U. z 2011 nr 257, poz. 1548, Dz.U. z 2010 nr 186, poz. 1250),

i za to wymierzył mu karę dyscyplinarną zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres sześciu miesięcy oraz karę dodatkową - zakaz pełnienia funkcji w organach Polskiego Związku Łowieckiego i koła łowieckiego na okres pięciu lat.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie.
2. kosztami postępowania odwoławczego obciążyć obwinionego.

/-/ Włodzimierz Kowalczyk

/-/ Włodzimierz Maśliński

/-/ Jakub Zieliński

Uzasadnienie

Orzeczeniem z 14 października 2021 r. Okręgowy Sąd Łowiecki w C[...] uznał Kol. Z[...] S[...] za winnego tego, że 11 sierpnia 2019 r. w godzinach 18.00 – 20.00, będąc uprawnionym do wykonywania polowania indywidualnego w obwodzie łowieckim nr [...], zmieniając miejsce wykonywania polowania nie dokonał wymaganego przepisami wpisu w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, ponadto zmienił miejsce wykonywania polowania bez uzyskania wymaganej przepisami zgody myśliwego, który już wcześniej rozpoczął w tym miejscu polowanie, to jest przewinienia łowieckiego z art. 42b ust. 1, 1c i 3 ustawy z 13 października 1995 r. Prawo łowieckie oraz § 23 ust. 3 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz.U. z 2005 r. poz. 548 ze zm.) i za ten czyn wymierzył mu karę dyscyplinarną zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres sześciu miesięcy oraz karę dodatkową zakazu pełnienia funkcji w organach Polskiego Związku Łowieckiego na okres pięciu lat.

Odwołanie od powyższego orzeczenia wniósł obrońca obwinionego zaskarżając je w całości, zarzucając:

- błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego orzeczenia, poprzez nieprawidłowe ustalenie, że Z[...] S[...] w dniu 11 sierpnia 2019 r. w godzinach 18.00 – 20.00, będąc uprawnionym do wykonywania polowania indywidualnego w obwodzie łowieckim nr [...], zmieniając miejsce wykonywania polowania nie dokonał wymaganego przepisami wpisu w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, ponadto zmienił miejsce wykonywania polowania bez uzyskania wymaganej przepisami zgody myśliwego, który już wcześniej rozpoczął w tym miejscu polowanie, w sytuacji gdy zebrany materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala na poczynienie takich ustaleń;

- uznania za niewiarygodne wyjaśnień obwinionego Z[...] S[...] i zeznań świadka J[...] W[...] na podstawie ich sprzeczności z pozostałym wiarygodnym w ocenie Sądu materiałem dowodowym, w sytuacji gdy tylko te dwie osoby wskazują, że bezpośrednio widziały odstrzał dzika przez obwinionego w dniu 11 sierpnia 20219 r. a dodatkowo świadek J[...] W[...] był osobą całkowicie postronną i niezainteresowaną wynikiem rozstrzygnięcia sprawy;

- uznanie za wiarygodne zeznań świadków E[...] G[...], K[...] S[...], J[...] K[...], P[...] S[...], J[...] G[...] i B[...] G[...] i uznanie ich za podstawę skarżonego orzeczenia w sytuacji, gdy żaden z tych świadków nie widział odstrzału dzika przez obwinionego Z[...] S[...], a

ponadto świadkowie ci w mniejszy lub większy sposób są skonfliktowani z obwinionym co wskazuje na możliwy brak bezstronności tych świadków;

- pominięcie po rozpoznaniu sprawy dokumentacji weterynaryjnej dotyczącej odstrzelonego dzika, z której jasno wynika, że miejscem odstrzału był O[...], a więc miejsce zgodne z wpisem dokonany przez Z[...] S[...];

- niezasadne rozstrzygnięcie występujących w sprawie rozbieżności pomiędzy zeznaniami świadków E[...] G[...], K[...] S[...], J[...] K[...], P[...] S[...], J[...] G[...] i B[...] G[...] a zeznaniami świadka J[...] W[...] i wyjaśnieniami Z[...] S[...] na niekorzyść obwinionego.

W konkluzji obrońca obwinionego wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania sprawy.

Główny Sąd Łowiecki zważył co następuje:

Odwołanie okazało się niezasadne. W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że Sąd I instancji zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał wnikliwej i przekonującej ocenie. Wskazał, które z dowodów uznał za wiarygodne, a które nie i dlaczego. Przedmiotem analizy tegoż Sądu były także wyjaśnienia obwinionego, który nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Obrońca obwinionego kwestionując poczynione ustalenia i ocenę zgromadzonych wszystkich dowodów w istocie rzeczy nie podniósł żadnych argumentów, które nie byłyby przedmiotem rozważań Okręgowego Sądu Łowieckiego.

Nietrafne są w szczególności zarzuty kwestionujące prawidłowość postępowania dowodowego i oceny dowodów. Uzasadnienie Sądu I instancji w zakresie oceny przeprowadzonych dowodów jest kompletne, a wnioski Sądu przekonujące. Sąd odwoławczy w pełni podziela stanowisko, że zeznania świadków E[...] G[...], K[...] S[...], J[...] G[...] i B[...] G[...] są w pełni spójne i logiczne oraz wzajemnie ze sobą korespondują. Świadkowie ci przedstawili spójną wersję wydarzeń opisując czynności wykonywane po strzeleniu przez obwinionego dzika. Rację ma obrońca, że żaden z ww. świadków nie widział momentu strzelenia dzika, ale fakt, że osoby te takiego twierdzenia nie przedstawiły, tym bardziej świadczy o ich wiarygodności, o tym, że nie były zainteresowane doprowadzeniem do ukarania obwinionego, ale do przedstawienia wydarzeń takimi jak świadkowie ci je widzieli. Na podstawie zeznań tych świadków nie ma przy tym wątpliwości, że to właśnie obwiniony strzelił dzika w sektorze, w którym nie mógł polować. Naturalnym jest przy tym, że świadkowie E[...] G[...] i K[...] S[...] mieli pretensje do obwinionego o odstrzelenie dzika, skoro to tylko oni

byli uprawnieni do wykonywania polowania w tym sektorze a obwiniony całkowicie ich uprawnienie zlekceważył doprowadzając do sytuacji niebezpiecznej, mogącej zakończyć się wypadkiem.

Nie można zgodzić się z obrońcą jakoby pomiędzy obwinionym a ww. świadkami istniał pierwotnie konflikt. Żaden ze świadków takiej okoliczności nie wskazał. Z zeznań wskazanych powyżej osób wynika, że to właśnie sytuacja zaistniała w dniu zdarzenia poróżniła obwinionego i świadków E[...] G[...], K[...] S[...], co z przyczyn wskazanych powyżej należy uznać za logiczną konsekwencję z jednej strony wykonywania polowania przez obwinionego niezgodnego z przepisami, a drugiej strony dokonaniem zawiadomienia o zdarzeniu Zarządu Koła przez K[...] S[...] i E[...] G[...].

Niezasadne jest powoływanie się przez autora odwołania na dokument dochodzenia epidemiologicznego (i inne z nim związane), z których miałyby wynikać, że miejsce pozyskania dzika to miejscowość O[...]. Dokumenty te zostały wypełnione przez inną osobę (P[...] S[...]), który – co do czego nie ma żadnych wątpliwości – nie był świadkiem zdarzenia. P[...] S[...] wskazał, że w dokumentach „weterynaryjnych” wpisywał to co dyktował mu obwiniony. Jednocześnie z książki ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym - znajdującej się na posesji P[...] S[...] - widniał wpis obwinionego o zamiarze polowania w miejscowości O[...]. Reasumując wskazany dokument „DDE” i inne z nim powiązane nie mogły podważyć wiarygodności zeznań świadków, na podstawie których Sąd I instancji ustalił stan faktyczny.

Należy zwrócić uwagę na jeszcze jedną okoliczność. Przyjęta przez obwinionego wersja, że przywiózł dzika – celem jego wypatroszenia – w miejsce, w którym polowali inni myśliwi, niwecząc możliwość kontynuowania przez nich polowania, jest zupełnie nielogiczna i sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego.

W tych okolicznościach również zarzut błędu w ustaleniach faktycznych również okazał się całkowicie niezasadny.

Sąd odwoławczy z urzędu stwierdził, że wymierzone obwinionemu kary zasadnicza i dodatkowa nie rażą surowością. Niewątpliwie przypisane mu przewinienie cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Tutejszy Sąd rozpoznawał już sprawy, w których lekceważenie obowiązku dokonywania właściwych wpisów miejsca wykonywania polowania, a także nieuzgodnione wejście na zajęty przez innego polującego sektor, doprowadzały do postrzelenia się myśliwych. I w tym wypadku doszło do sytuacji gdy obwiniony wykonywał czynności związane z polowaniem w bezpośredniej bliskości E[...] G[...] i K[...] S[...], z

której to okoliczności ani obwiniony ani wskazani myśliwi nie zdawali sobie sprawy. W tych okolicznościach doszło niewątpliwie do wystąpienia bardzo niebezpiecznej sytuacji.

Mając powyższe na względzie Główny Sąd Łowiecki utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy.

/-/ Włodzimierz Kowalczyk
/-/ Włodzimierz Maśliński
/-/ Jakub Zieliński